МОЛОДЕЖЬ ЗА КЛИМАТ

В ВЫХОДНЫЕ В ХАРЬКОВЕ НА ПЛОЩАДКЕ ПЕРЕД ЗДАНИЕМ ХОГА СОБРАЛИСЬ НЕСКОЛЬКО ДЕСЯТКОВ ЧЕЛОВЕК, ЧТОБЫ ПОДДЕРЖАТЬ ГЛОБАЛЬНУЮ АКЦИЮ ЗА СОХРАНЕНИЕ ОКРУЖАЮЩЕЙ СРЕДЫ И КЛИМАТА

Участники пикета держали в руках плакаты с надписями: «Молодежь за климат», «Подарите нам будущее» и другие, а также скандировали лозунги: «Страйкуй, кохай, клімат захищай».

Одна из участниц, Анна Долгая, на акцию приходит не впервые. Девушка говорит, что в ее семье пользуются тканевыми мешочками вместо пакетов, а лично она носит с собой многоразовую стеклянную бутылку. Таким образом можно уменьшить вред для экологии, считает Анна.

— Мы должны показать властям и обществу в целом, какие климатические проблемы существуют, и повлиять на то, чтобы люди изменили свой способ жизни. Наши требования — отказ от выхлопного топлива, от дотаций на него, ведь оно является основной причиной углерода, негативно влияющего на климат. Также мы требуем на всеукраинском уровне отказаться от пластика, создающего большую проблему для экологии, океанов. Еще одно наше требование — уменьшение дотаций на сельское хозяйство, которое продуцирует более 50% вредных выбросов, — рассказала участница акции.

Акция «Глобальный страйк за климат в Харькове» прошел в рамках Глобальной климатической недели с 20 по 27 сентября. Подобные страйки регулярно проходят по всему миру, отметили организаторы.

По ее мнению, харьковчане могут начать с экономии света в собственных домах, отдавать предпочтение пешим прогулкам, велосипедам и метро, а не транспорту и собственным авто.

У современных жителей уже нет времени сортировать отходы — производство одноразового пластика нужно контролировать на государственном уровне, считает сокоординатор акции Татьяна Несмеянова. «Харьков и Украина в целом — это часть одного большого мира. Многие люди говорят, что не чувствуют изменений климата, но это не так — мы просто живем в достаточно комфортном регионе, где нет торнадо, смерчей, затоплений. Но все помнят, как в новостях показывали видео смерча в Житомирской области в этом году, и это не единственное последствие для Украины», — рассказывает девушка.

Одно из требований участников акции к местным властям — сделать здания 60-х годов в городе более энергоэффективными. Но чистота города и страны в целом — также ответственность каждого гражданина, добавляет активистка.

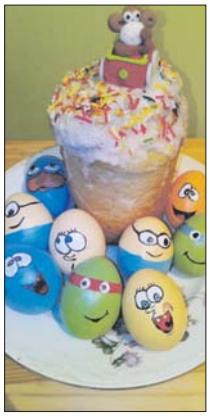
По информации заместителя директора Департамента экономики и коммунального имущества ХГС Дмитрия Гармаша, харьковчанам, которые берут «теплые» кредиты, стали больше компенсировать их затраты. По его словам, после того как было принято решение компенсировать из городского бюджета не учетную ставку Нацбанка Украины, как это было ранее, а 10% тела кредита для всех граждан и 20% для многодетных семей, — программой воспользовались 115 заемщиков.

— Программа стала работать гораздо эффективнее. Если взять динамику с марта 2017 года по апрель 2019 года, когда компенсировалась процентная ставка, сумма компенсации составила более 1 млн грн, а всего за два месяца после внесения изменений сумма составила около полумиллиона гривен. Соответственно, у нас больше заявок, и мы делаем более комфортные условия для кредитования жителей города, — сказал Дмитрий Гармаш.

КРАСОТА СВОИМИ РУКАМИ

ГОВОРЯТ: «КРАСОТА СПАСЕТ МИР». А КРАСОТА, СОЗДАННАЯ СОБСТВЕННЫМИ РУКАМИ, С ЛЮБОВЬЮ И ДУШОЙ — ТЕМ БОЛЕЕ. ХАРЬКОВЧАНКА ЕВГЕНИЯ ЗАСИДЬКО УМЕЕТ ДЕЛАТЬ РАЗНООБРАЗНЫЕ УКРАШЕНИЯ И ПРЕДМЕТЫ БЫТА ИЗ САМЫХ ПРОСТЫХ ПОДРУЧНЫХ МАТЕРИАЛОВ. НА ЗАКАЗ ДЕЛАЕТ РЕДКО, ПОТОМУ ЧТО ТВОРЧЕСТВО ДЛЯ НЕЕ — ЭТО ПРЕДМЕТ ОТДЫХА ОТ ЕЖЕДНЕВНОЙ РУТИНЫ, А НЕ РАБОТА

Первые браслетики в технике макраме Женя начала плести еще в детстве. Потом школьное хобби подзабылось. А когда она забеременела первенцем и ушла в декрет, то все свое свободное время посвятила творчеству. Что только ни выходило из-под ее умелых рук: украшения, шкатулочки для них, авторские подставки для карандашей, вазочки для цветов, корзины для фруктов, 3 D открытки, брелоки из бисера, разные игрушки для сына, картины «по номерам», вышитые иконы, поводки для собаки, ключницы, настенные кармашки для мобильных телефонов и домашних тапочек и даже гамак. Неоднократно она расписывала акриловыми красками и межкомнатные двери в своем доме. А чтобы поднять настроение сыну, когда он сломал палец, разрисовала его гипс рожицами мультяшных персонажей.

Забеременев второй раз и родив дочь, Евгения стала создавать уникальные и женственные украшения. В ее стильных браслетах ходит уже вся семья, включая мужчин. Но мастерица не любит останавливаться на чем-то одном, ей нравится изобретать новые украшения и развиваться дальше. В планах — освоить подвески из проволоки и камней.

Эта молодая мама — яркий пример того, как можно самому разукрасить обыденную жизнь, сделав ее многогранной и интересной. Те уникальные подарки, которые она дарит своим близким и друзьям, для них дороже всех бриллиантов, ведь они сделаны ее руками. Сама мастерица получает в ответ то, что дороже денег, — любовь и благодарность.

Виктория ЗОВА

МОЛОДІ ГЕРОЇ СТАРОЇ ІСТОРІЇ

МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ КЛАСИЧНОЇ МУЗИКИ «ХАРКІВСЬКІ АСАМБЛЕЇ» ПРОВОДИТЬСЯ У ХАРКОВІ З 1991 РОКУ. І ВЕСЬ ЦЕЙ ЧАС ЙОГО ОЧОЛЮЄ НАТХНЕННИЦЯ ТА ОРГАНІЗАТОР ЗНАНОГО МУЗИЧНОГО ФОРУМУ ТЕТЯНА ВЄРКІНА, НИНІ ПРОФЕСОР, НАРОДНА АРТИСТКА УКРАЇНИ, РЕКТОР ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ МИСТЕЦТВ ІМЕНІ І. КОТЛЯРЕВСЬКОГО

Котляревський — Анатолій Лобанов з героями твору

Сцена з вистави

Основна ідея «Харківських асамблей» – просвітницька діяльність та інтеграція українського музичного мистецтва в європейський простір.

Традиція фестивалю – вибір «героя», навколо якого формується мистецька програма, зберігається й понині. На цей раз учасників асамблей об'єднала постать генія української культури Івана Котляревського, ім'я котрого, до речі, носить славнозвісний мистецький заклад. Звідси й гасло нового міжнародного форуму: «Митець як рушій культурних пластів», що повною мірою має відношення до Івана Котляревського, засновника української літератури, громадського діяча, на творчість якого рівнялися Микола Лисенко та інші славетні українські митці наступних поколінь.

Тетяна Вєркіна

Марком Кармінським, Володимиром Птушкіним або його аспірантом, іранським композитором Ехсаном Тавакколом. Цього року музичне приношення «Асамблеям» зробив відомий український композитор, також випускник нашого харківського вишу Олександр Щетинський. Він взяв на себе дуже відповідальне та складне завдання — створити нову музику до «Наталки Полтавки» І. Котляревського. Власне, з цієї оновленої вистави у виконанні студентів театрального та музичного факультетів у супроводі симфонічного оркестру Харківської філармонії під орудою Юрія Янка й почалась програма нинішнього фестивалю.

Як музичний супровід п'єси І. Котляревського до М. Лисенка музику писали харківський музикант польського походження А. Барсицький, І. Базилевич, О. Маркович, А. Єдлічка, А. Колосов, диригент М. Васильєв-Святошенко (чия партитура була найбільш поширеною у виконавській практиці кінця XIX ст.), а 1919 року таку спробу здійснив А. Горілий.

Тетяна Вєркіна, Анатолій Лобанов

У практиці «Харківських асамблей» ще багато чудових традицій, і одна з них — написання творів-присвят харківськими композиторами героям асамблей. Досить згадати майстерні композиції, створені

Корифеї українського театру недаремно називали «Наталку» своєю «годувальницею». Її дуже полюбляли глядачі, захоплюючись характером Наталки, яка стала прикладом відданості, щирого кохання та принадності української дівчини. Символічно, що 1882 року в Єлисаветграді п'єсу І. Котляревського зіграла новостворена трупа М. Кропивницького із М. Заньковецькою у головній ролі. І хоча наступного року М. Старицький уже використав у своїй новій постановці музику М. Лисенка, цю роботу композитор остаточно завершив лише 1889 року для музично-драматичної трупи М. Садовського. Отже, говорити про жанрову визначеність версії Котляревського-Лисенка навіть у цей час зарано. Адже композитор скоріше пристосовувався до можливостей сучасних йому виконавців, ніж ставив перед ними проблеми суто оперної виразності. Обмеженими були і можливості того складу оркестру, який мав супроводжувати такі вистави.

Сценічна історія «Наталки» значно різноманітніша, ніж ми її уявляємо по трафаретних зразках провінційного театру. У 1930 роки композитори намагалися переробити «народний примітив» у «велику оперу». Але з цього нічого не вийшло. У епоху перебудови львів'яни поставили «Наталку» як у рамці для старої картини, нібито на руїнах «етнографічного» театру, але з «живим» оркестром. Нещодавно до вистави франківців у столиці залучили керівника гурту «Воплі Відоплясова», і Олег Скрипка кожен музичний номер обгорнув у танцювальну форму — від гопака до танго. Знайшлися навіть постановники, які переробили традиційний сюжет: Наталка погоджується вийти заміж за Возного, а згодом тікає разом з Петром. Сучасно? Авжеж, але Котляревський з Лисенком тут ні до чого.

Отже, Олександр Щетинський став не першим композитором, який задумав новий музичний супровід до п'єси І. Котляревського. І враховуючи, що «портретні» музичні характеристики вже «прикіпіли» до персонажів, зробив дуже тактовну і стильово виразну їх переробку. А режисер Леонід Садовський поділив героїв на співаючих та розмовляючих. Вони ніби передають один одному естафету дії, вимовляючи текст Котляревського. І не тільки вони! За задумом постановників, сам Іван Петрович (його роль виконував Анатолій Лобанов), ніби коментує створення сценічної композиції та мотивацію дій своїх героїв.

Наталка — Юлія Радкевич

Анатолій Лобанов; Петро-Микита Бурцев

Портретна схожість актора та письменника вражаюча. Недарма ж мешканці Полтави, де проходили зйомки відеоконтенту до вистави, просто на вулиці підходили поспілкуватися до «живого» Котляревського. Вистава ж вийшла живою та динамічною багато в чому завдяки роботі балетмейстера Леоніда Маркова. А ось із жанром постановки її автори ще до кінця не визначились (вочевидь, було для того обмаль часу). Але проведена робота варта того, аби гармонійно поєднати суто вербальну та вокальну частини, визначитись із аналогіями між сценічними «двійниками» — сучасними молодиками та дівчатами у джинсах і «костюмними» героями, які втілюють характери та звичаї віку XIX...

Як сказала на відкритті «Харківських асамблей» голова департаменту культури Харківської міськради Світлана Бабицька, «Асамблеї» замислювались і продовжують своє існування не тільки як форум музикантів — виконавців та акторів, об'єднаних альма-матер. А насамперед для глядацької аудиторії — вона з кожним роком молодшає та надихається високими мистецькими зразками, що народжуються у одному з найкращих мистецьких вишів України.

Олександр ЧЕПАЛОВ,
заслужений діяч мистецтв України.
Фото автора